

آن دوران که بشر هنوز متمدن تر و کشاورز نشده بود چرخه طبیعت نشان از فصل مناسب شکار یا کوچی مرغبار می داد و در دوره ای بعد درک این توالی ها از نان شب هم واجب تر شد، چراکه نان مردم در دست دانستن درست فصل ها بود و کشاورزی بی دانستن زمان کشت و داشت و برداشت هیچ سودی برای مردمان به همراه نداشت. در تمام تمدنهای بزرگ اولیه، تقویم به عنوان نیازی ضروری برای مردمان به وجود آمد و شاید بتوان تقویم را نخستین دانشی دانست که بشر سعی در توسعه آن داشت.

موضوع اصلی تقویم سنجش و نگهداری زمان بود و زمانی که این تقسیم بندی به بخشهای کوچکتر می رسید نیاز اصلی انسان به نگاه داشتن زمان های مربوط به یک روز نیز افزایش یافت. حضور خورشید در آسمان و توالی روز و شب نخستین تقسیم بندی های شبانه روزی را به وجود آورد و این گونه بود که کم کم مساله نگاه داشتن حساب زمانهای یک روز بیشتر به چشم آمد و به این ترتیب نخستین ابزارهای سنجش زمان و حداقل مشخص کردن نقاط مهم ساعتهای شبانه روز بیشتر مطرح شد و نخستین ابزارهای سنجش زمان نیز شکل گرفت و گسترش پیدا کرد و به این ترتیب نخستین ساعتها به عرصه وجود گام گذاشتند.